

й четвертий рівні, інша – через другий, третій, четвертий і п'ятий рівні. Далі для третього року п'ятирічного періоду кожна з парабол інтерполюється на всі дванадцять місяців року, а потім для кожного місяця обчислюється середня арифметична результатів інтерполяції. Отримані в такий спосіб середні арифметичні утворюють трендові значення місячної динаміки для третього року. Перехід до наступного ковзного п'ятиріччя дозволяє отримати в такий же спосіб значення тренду місячної динаміки в четвертому році і т. д. Передбачає розглядувана методика й можливість відшукування значень тренду внутрішньорічної динаміки для двох перших і двох останніх років базисного періоду, також не зачіпаючи при цьому сезонного компонента. Цілком очевидно, що логіку методики С. Боброва можна використати й з метою виявлення тренду квартальної динаміки.

Література

1. Бредов В.М. Экономико-математические модели спроса и расчеты на их основе / В.М. Бредов, А.И. Левин. – М. : Экономика, 1969. – 149 с.
2. Кендалл М.Дж. Многомерный статистический анализ и временные ряды / М.Дж. Кендалл, А. Стьюарт ; пер. с англ. – М. : Наука, 1976. – 736 с.
3. Четвериков Н.С. Статистические исследования: (теория и практика) / Н.С. Четвериков. – М. : Наука, 1975. – 388 с.
4. Бобров С.П. Экономическая статистика. Введение в изучение методов обработки временных рядов экономической статистики / С.П. Бобров. – М. ; Л. : Гиз, 1930. – 520 с.

Климчук А.В., магістр
Михайловська І.М., к.е.н.
Хмельницький національний університет
м. Хмельницький, Україна

КЛАСИФІКАЦІЯ ФІНАНСОВИХ РЕСУРСІВ СТРАХОВИКА

Специфіка фінансів страховика, що полягає у ймовірності неспівпадіння обсягу сформованих страхових резервів і потреб у виплаті страхового відшкодування, відбивається на складі і структурі її фінансових ресурсів. Тому важливим для формування фінансових ресурсів страховика стає визначення джерел фінансових ресурсів.

На вирішення проблеми класифікації ресурсів спрямовані дослідження, що викладені в роботах наступних авторів: Александрової М.М., Бігдаша В.Д Зятковського І. В., Поддєрьогіна А.М., Шелехова К.В. та ін.

Існує багато поглядів на класифікацію джерел фінансових ресурсів

взагалі та створення страхових резервів зокрема.

Так, Зятковський І.В. поділяє джерела створення фінансових ресурсів на кілька груп:

1. Привласнені кошти: статутний капітал, кошти засновників, спрямовані а поповнення статутного фонду в обмін на цінні папери, страхові відшкодування, кошти міжнародної технічної допомоги, кошти та кредити, отримані без вимоги їх повернення, бюджетні кошти, передані в розпорядження підприємствам.

2. Власні кошти: амортизаційні відрахування, чистий прибуток у національній та іноземній валюті.

3. Залучені кошти: тимчасово вільні кошти резервів, що формуються за рахунок чистого прибутку, реінвестовані кошти резерву на виплату дивідендів, перевищення кредиторської заборгованості над дебіторською, інші види заборгованості.

4. Позичені кошти: кредити банків (довготермінові, середньо термінові, короткотермінові); лізинг (фінансовий) – товарний кредит: франшиза; комерційний кредит, факторинг, кошти, що надходять до бюджету, міністерств на умовах повернення [3].

Поддєрьогін А.М. вказує, що основними джерелами формування фінансових ресурсів є власні та залучені кошти. До власних належать: статутний капітал, амортизаційні відрахування, валовий дохід та прибуток. До залучених – отримані кредити, пайові та інші внески, кошти, мобілізовані на фінансовому ринку [4].

Слід зазначити, що у відповідності до Закону України «Про страхування», згідно ст. 14, страхові компанії можуть бути створені лише у вигляді акціонерних товариств, вважаємо за необхідне вказати на особливості формування власного капіталу. При недостатності коштів для сплати страхового відшкодування зі страхових резервів, сформованого статутного капіталу, вільних резервів, нерозподіленого прибутку, власники страхових компаній відповідають по зобов'язанням всім своїм майном. Тобто до власного капіталу ми можемо віднести і майно власників (на праві власності), яке не використовується у діяльності товариства, але потенційно належить йому [1].

На страховому ринку страхова компанія залучає кошти у вигляді страхових платежів. Страхові платежі, що надходять до страховика, належать страхувальникам. Страховик формує на основі страхових платежів страхові резерви і розміщує їх у фінансові інструменти.

Сьогодні вважається, що страхові резерви – це відкладені зобов'язання. Вважаємо, що це не зовсім вірно відображає глибинні зв'язки між страховиком та страхувальником. З точки зору права власності їх доцільно розглядати як майбутні доходи страховика.

Враховуючи вищевикладене можна запропонувати наступну класифікацію фінансових ресурсів страхової організації (рис. 1).

Рис. 1. Класифікація фінансових ресурсів за критерієм джерел формування

Можна погодитись з Александровою М.М., яка зазначає, що розмаїття підходів у тлумаченні та розумінні понять не дозволяє чітко визначити їх роль та призначення, сформувати види та порядок створення й використання фондів і резервів, їх реально оцінити та обліковувати. При цьому автор приходить до висновку, що зазначені терміни різняться межею їх використання та за економічним змістом є результатом розподілу та перерозподілу валового внутрішнього продукту або доходів господарюючого суб'єкта. І, узагальнюючи розуміння цих термінів в довідниковій, економічній, фінансовій, страховій літературі, говорить про те, що вони відображають певне акумулювання ресурсів для подальшого використання [2].

Шелехов К.В., Бігдаш В.Д. вказують, що найважливішою особливістю фінансово-господарської діяльності страховиків є формування страхових резервів для забезпечення фінансової стійкості й виконання зобов'язань перед клієнтами. Кошти страхових резервів використовуються для виплат страхових сум і страхових відшкодувань у тих випадках, коли для забезпечення виплат страхувальникам не вистачає надходжень страхових премій [5].

Здійснюючи класифікацію фінансових ресурсів, потрібно виділяти позичкові, власні, залучені та умовно-залучені кошти. Адже ізні підходи до класифікації джерел фінансових ресурсів відображають ті або інші боки прояву впливу та ролі фінансових ресурсів у господарській діяльності суб'єкта підприємництва.

Література

1. Закон України «Про страхування» №85/96–ВР від 07.03.1996 р. із змінами станом на 18.01.2013 -<http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/85/96-вр>
2. Александрова М.М. Страхування: Навчально-методичний посібник. – К.: ЦУЛ, 2002. – 208 с.
3. Зятковський І.В. Фінанси підприємств. – Вид. 2-ге. К.: Кондор, 2003. – 364 с.
4. Рабий О.С. Проблеми розвитку страхових організацій в Україні // Українська академія банківської справи, II Всеукраїнська науково-практична конференція “Актуальні проблеми та перспективи розвитку фінансово-кредитної системи України” – Харків, 2002. – с. 291-293.
5. Шелехов К.В., Бігдаш В.Д. Страхування: Навч. посібник. – К.: МАУП, 2008. – 424 с.

Князєва А.І., студентка
Кабанова А.А., студентка
Криворізький економічний інститут
ДВНЗ «Криворізький національний університет»
м. Кривий Ріг, Україна

ПОКРАЩЕННЯ ОПОДАТКУВАННЯ ПРИБУТКУ ПІДПРИЄМСТВ В УКРАЇНІ

Податкова система є одним з важливіших чинників системи держави, адже оподаткування підприємств є інструментом регулювання економіки країни.

Сучасна податкова система в Україні має низку недоліків, які впливають на справляння податку на прибуток, таких як:

- наявність двох паралельних обліків – бухгалтерського та податкового: їх взаємозв'язок на сьогодні є однією з найважливіших проблем, котра вже багато років обговорюється обліковцями;
- безсистемне надання економічно необґрунтованих пільг по податку на прибуток;
- надмірне податкове навантаження;
- складний порядок визначення податку, що створює проблеми для платників та контролюючих органів, значні можливості ухилення;
- бажання платників сплатити до бюджету якнайменшу суму податків;
- складність адміністрування та контролю за сплатою даного виду податку тощо [3].